

INCOMPRENSIÓ DAVANT LA DISSORT DEL MESSIES

L'escena de la transfiguració de Jesús que comentem avui constitueix un fenomen que no forma part de la nostra experiència quotidiana i que difícilment en copsem el sentit. Jesús acaba d'informar als seus deixebles sobre el seu destí: preveu que la seva missió com a Messies serà un fracàs, però que la seva mort no dirà la darrera paraula. Els deixebles, acabdillats per Pere, s'hi resisteixen frontalment, fins al punt de repetir-li Jesús a Pere la mateixa reprimenda que va fer al diable: «Véste'n darrere meu, Satanàs», una severa advertència perquè deixi de comportar-se com l'Adversari de Déu i passi a ser un deixeble que segueixi les seves petjades. Al cap de sis dies, Jesús pren amb ell els tres líders més obstinats, Pere, Jaume i Joan, i, si ens atenim al Còdex Beza, «els fa pujar a una muntanya altíssima» (el text normal diu simplement que «se'ls enduu a part a una muntanya alta», tradicionalment identificada amb el Tabor). La lliçó variant ens indica que no es tracta d'una muntanya física, sinó de la mateixa «muntanya altíssima» a la qual el diable el dugué en l'escena de la tercera temptació (3,8). La mentalitat dels tres líders és la mateixa que la del diable. Pere pretén posar Jesús en el mateix pla que Moisès i Elies: «Si vols, farem aquí tres tabernacles, un per a tu, un per a Moisès i un per a Elies», col·locant Moisès en el centre del tríptic. El Messies ha d'integrar-se, segons ells, en les categories de l'Escriptura, de marcat caràcter messiànic nacionalista. La veu del cel interromp la seva proposta: «Encara estava parlant, que un núvol lluminós els anava cobrint, i una veu digué des del núvol: “Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut. Escolteu-lo a ell.”» La veu relativitza l'Escriptura. A partir d'ara, l'únic intèrpret vàlid és Jesús. Cap personatge de l'Escriptura no pot parangonar-se amb ell. Jesús intenta, endebades, que facin una experiència com la que havia fet ell en el baptisme. La lliçó no la comprendran fins que no ressusciti de la mort.

Josep Rius-Camps,
teòleg i biblista